

Představu mám a věřím v dobrý kolektiv

Rozhovor Haló novin se Zdeňkou Liškovou, novou předsedkyní Ústřední revizní komise KSČM

● Přestože čtenářům z Rokycanska vás asi představovat nemusíme, jsou jistě i tací, kteří vás neznají...

Narodila jsem se v roce 1954 v Jičíně. Jsem vdova, děti nemám. Základní školu jsem navštěvovala v Čáslavi a v Plzni, kde jsem odmaturovala na střední ekonomické škole a nastoupila na tehdejší krajském

ale protože jsem bydlela v Třemošné, bylo dojíždění časově náročné. Ale dostala jsem nabídku jít pracovat do Škody Ejpovice, kde jsem prožila »samet« a ještě i nějaký čas (do roku 1991) »přežila«. V době, kdy jsem pracovala ve Škodovce, jsem se přestěhovala do Rokycan. Situace v práci se však stala neudržitelná,

Od roku 1994 jsem zastupitelkou města Rokycan a od roku 2000 zastupitelkou Plzeňského kraje, a to v obou případech do současné doby. V Rokycanech jsem předsedkyní kontrolního výboru a v krajském zastupitelstvu pak členkou finančního výboru a předsedkyní komise rady pro správu majetku. Spolu s Karlem Šidlem jsem členkou Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad.

● V roce 1994 jste bydlela v Rokycanech necelé čtyři roky, přesto jste z 9. místa na kandidátce »vyskočila« na druhé pořadí se ziskem téměř 1500 preferenčních hlasů...

To bylo velké překvapení! Už při sestavování kandidátky jsem chtěla někam dolů, protože jsem si netroufala po tak krátké době ostatním spoluobčanům na zasedání zastupitelů cokoli »kázat«. Ale asi jsem se i za tak krátkou dobu dostala do povědomí a byla jsem zvolena. Mohu tak i porovnávat různá složení vedení města a musím přiznat, že to současné nepůsobí nejlépe.

● Proč?

Jsem zvyklá mít před každým jednáním materiály pro jednání prostu-

A pan starosta potom říká, že když na jednání nejsem, probíhá vše rychleji. Ale že zbytečně ztrácíme čas dotazy a připomínkami a nakonec se schvalují i nekvalitní usnesení, nikoho nezajímá.

Věřím, že na příštím sjezdu budeme moci společně říci, že jsme v nově zvolené ÚRK odvedli dobrou práci.

dované, ale když jsou nekvalitní, tak to není nic platné. To, co se děje nyní, je nehoráznost. Věci, které by se daly projednat za pět minut, se řeší třeba hodinu, a to jenom proto, že materiál k projednání není kvalitně připraven.

● Jaké máte zkušenosti z krajského zastupitelstva?

Toto poslední období, které na podzim končí, je z našeho pohledu nejlepší. Jsme významným jazyčkem při rozhodování, co se přijme a co ne-

přijme. Máme zástupce ve všech výborech a komisích, dokonce i předsedy. Zejména činnost v komisi pro správu majetku je určitě užitečná, je to pracovní orgán - scházíme se minimálně 11krát ročně, někdy i častěji, když je třeba. Kandiduji znovu, protože bych nerada odcházela od rozdělané práce.

● Co vás motivovalo ke kandidatuře na předsedkyni ÚRK a s čím do této funkce vstupujete?

Do ÚRK jsem byla kooptována v dubnu 2010, takže jsem v této revizní komisi byla krátkou dobu. Protože jsem revizní činnost dělala ve Svazu mládeže, a to dost dlouho i na ústřední úrovni až do zániku Svazu mládeže, mám poněkud jinou předsta-

vu o revizní činnosti a ráda bych se pokusila tyto představy s celým nově zvoleným kolektivem ÚRK uskutečnit. Proč jsem se rozhodla kandidovat? Jednou jsem se bavila s přáteli o tom, co v ÚRK dělám a co si myslím, že mi tam chybí. Řekli mi, ať zkusím kandidovat na předsedkyni a možná budu mít příležitost svoje představy uskutečnit. Když jsem se pak rozhodla, tak mě stranická organizace v Plzeňském kraji navrhla jako kandidátku a podpořila mě.

Věřím, že nově zvolená ÚRK bude dobrým kolektivem, se kterým budeme plnit poslání revizních komisí v plném rozsahu, a až přijde další sjezd, budeme moci společně říci, že jsme odvedli dobrou práci.

Zbyšek KUPSKÝ

Jsem zvyklá mít před každým jednáním materiály pro jednání prostudované, ale když jsou nekvalitní, tak to není nic platné.

národním výboru na odboru vnitřních věcí. Tady jsem dálkově vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kde jsem i získala titul JUDr.

Mou zálibou je myslivost, chov psů, a pokud mi zbude čas, i četba knih. Myslivost však také obnáší práci ve výboru mysliveckého sdružení. Ráda si poslechnu operní a operetní hudbu a občas se mi podaří navštívit nějaké divadelní představení.

● Jaké cesty vás nakonec přivedly do Rokycan?

Protože otec byl voják z povolání, několikrát jsme se stěhovali, až jsme skončili v Plzni. Po odchodu z KNV jsem nastoupila v Benzině Třemošná. Tam jsem nějakou dobu dělala právničku a pak jsem nastoupila do funkce vedoucí provozního oddělení. To mi dalo mnoho zkušeností v jednání s lidmi, především z pohledu nastolení důvěry mezi vedoucím a zaměstnanci. Poté jsem dělala právničku na Podnikovém ředitelství Západočeských vodovodů a kanalizací v Plzni,

protože jsem nebyla ochotna řešit věci podle přání ředitele, když to nebylo v souladu s právem, a odešla jsem. Rozhodla jsem se žít jako komerční právnička. Složila jsem zkoušky a zapsala se do komory komerčních právníků, protože jsem nechtěla dělat trestní právo. Po sloučení této komory s komorou advokátů jsem se stala advokátkou a advokátní praxi vykonávám dodnes jako samostatná advokátka, a to v Rokycanech, kde také bydlím.

● Jak jste se dostala ke komunální a krajské politice?

Do Rokycan jsem se přistěhovala na podzim roku 1990 a zapojila jsem se do práce stranické organizace, zprvu v plénu okresního výboru, poté v předsednictvu a následně pak v okresní revizní komisi. Když přišlo na pořad řešení kandidátky komunistů do zastupitelstva města Rokycan v roce 1994, bylo mi nabídnuto, abych kandidovala. Souhlasila jsem a byla jsem zvolena. Podobně tomu bylo i při prvních krajských volbách.